

Nutno předeslati, že žalobce ve sporu netvrdil a neprokázal, že žalovaní svým chováním zavinili a způsobili na straně licencionáře, pokud se týká dovolatelky, takový jejich finanční stav, který by jim znemožňoval řádné uspokojení a splnění závazku vůči úřadovně A Všeobecného pensijního ústavu v P. co do částky 2.356 Kč a vůči firmě Metro-Goldwyn-Mayer co do částky 515 Kč.

Vychází-li se z tohoto předpokladu, posoudil odvolací soud věc správně, usoudiv, že licencionář, který nechal proti sobě vejít v právní moc výměr úřadovny A. Všeobecného pensijního ústavu v P., znějící na 2.356 Kč, neměl s placením prodávati a tak dopustiti, aby proti němu byla vedena exekuce pro toto pojistné, a že si tudíž vzniklé útraty sám zavinil, a mohl se dovolatel stejně, jak nyní činí žalovaní, brániti proti těmto zbytečným útratám zaviněným licencionářem. Neučinil-li tak a svému smluvci ony náklady uhradil, jednal na svůj vrub a nemůže uvedené náklady požadovati na žalovaných, které nestíhá v této příčině zavinění za tyto náklady.

Stejně byl zbytečně veden spor pod zn. C XVI 1724/34 mezi Svazem invalidů proti dovolateli o 2.656 Kč 70 h z téhož pojistného, o kterémžto nároku sám dovolatel prohlašuje, že byl nesporný a že jej uznal, aniž se v onom sporu pokusil vytýkati žalobci (licencionáři) zavinění na vzešlých útratách exekučních. Nemůže proto dovolatel zbytečným sporem vzešlé útraty 416 Kč a 827 Kč 50 h žádati na žalovaných z důvodu náhrady škody.

Rovněž vedení sporu mezi firmou Metro-Galdwyn-Mayer a licencionářem o 515 Kč pod zn. C VIII 2043/33 bylo zbytečné, když licencionář byl dle zjištění rozsudkového před sporem o zaplacení půjčovného upomínán, když uznal za sporu správnost objednáciho listu a tištěné podmínky a nevznesl v něm žádnou p o d s t a t n o u námitku, jako na příklad námitku nedostatku pasivní legitimace. Právem odvolací soud dospěl k úsudku, že si tím vzniklé útraty 614 Kč 60 h zavinil licencionář, a dovolatel mohl se proti těmto zbytečným útratám brániti, jak shora již dovedeno při útratách exekučních v příčině pojistného. Není proto odůvodněn žalobcův nárok v tom směru vůči žalovaným.

Čís. 16628.

Nejde o příkaz k prodeji podle §§ 1086 až 1088 obč. zák., jestliže vlastník nemovitosti dal zprostředkovateli příkaz, aby prodal jeho nemovitosti dobrovolnou dražbou, a měl za to dostati určitou provisi z prodejní ceny.

Je-li patrné z okolností jednotlivého případu, že neměla býti provedena dobrovolná soudní dražba, neodpovídá zprostředkovatel za škodu, když jeden z uchazečů svou nabídku učiněnou při soukromé dražbě nesplnil a neuzavřel s vlastníkem nemovitosti kupní smlouvu.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1938, Rv I 2427/36.)

Žalovaná společnost se zabývá podle svých stanov za odměnu zprostředkováním a obstaráváním koupě a prodejem pozemků, čítaje v to hospodářské a obytné budovy. V únoru nebo březnu 1932 dali žalobci žalované příkaz, aby prodala parcelu 371/1 s domem č. p. 247 v Ž., a dále parcelu 3751/1, zahrada tamže, jež náležely žalobcům, a to dobrovolnou dražbou, začez měla prvá žalovaná obdržeti 2% provise. Provádějíc daný příkaz, nařídila žalovaná dražbu na den 3. dubna 1932, která byla provedena předsedou a zapisovatelem žalované, při čemž čtvrtý žalovaný Arnošt J. (funkcionář žalované) nabídl za uvedené nemovitosti 70.000 Kč, avšak později se zdráhal koupi dodržeti, odvolávaje se na to, že při dobrovolné dražbě nebylo dbáno předpisů dvor. dekr. ze dne 14. září 1815 a 15. července 1786 a § 272 nesp. pat. Žaloba, již podali poté žalobci na Arnošta J., byla pravoplatně zamítnuta. V zamítajícím rozsudku bylo zjištěno, že shora uvedenou dražbu podle způsobu jejího provedení je sice nutno pokládati za dobrovolnou veřejnou dražbu, že se však dražba nekonala podle zákona a je neplatná, ježto nebyla povolena úřadem, vadium nebylo složeno, a že proto nevyhovuje způsob dražby výše jmenovaným zákonným předpisům. Tvrdíce, že nezákonným postupem při povolení dobrovolné dražby vznikla jim značná majetková škoda, k jejíž náhradě jest žalovaná povinna podle §§ 1299, 1009, 1012, 1313 obč. zák. jako zmocněnkyně, poněvadž použila při provedení mandátu neschopných pomocníků, domáhá se na žalované zaplacení 62.719 Kč 05 h s přísl. Žalobu zamítly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

důvodů:

Smlouva mezi žalobci a žalovanou nebyla příkazem k prodeji podle §§ 1086 až 1088 obč. zák. — jak za to mají nižší soudy —, poněvadž žalobci neodevzdali žalované své nemovitosti na prodej za určitou cenu s výminkou, že jim má ve stanovené lhůtě dáti určený kupní peníz nebo vrátiti nemovitosti. Podle svého vlastního tvrzení dali žalobci žalované jen příkaz, aby prodala jejich nemovitosti dobrovolnou dražbou, začez měla obdržeti 2% z prodejní ceny. Žalovaná nebyla pověřena, aby při uzavírání kupu projevila závazně smluvní vůli vůči třetím osobám jménem žalobců, a proto nešlo ani o smlouvu zmocnitelskou podle §§ 1002 a násl. obč. zák. Podle skutečné povahy věci (§ 914 obč. zák.) bylo účelem shora uvedeného »příkazu«, aby žalovaná, která se podle § 2 svých úředně schválených stanov zabývá zprostředkováním a obstaráváním nákupu a prodeje nemovitostí v okrese Ž., svou činností se snažila o rozprodej žalobcových nemovitostí a jej umožnila, začez měla obdržeti vymíněnou odměnu, závislou na uskutečnění koupě. Jakého způsobu měla býti činnost žalované, bylo určeno smlouvou jen v hlavních rysech, totiž tak, že má žalovaná uspořádati na pozemky žalobců dobrovolnou dražbu, avšak nebyla stanovena její přímá povinnost vyjednávat se zájemci, nýbrž bylo jí ponecháno na vůli, jak se přičiní o zdar zamýšleného prodeje, na jehož uskutečnění závisela splatnost vymíněné 2% provise. Žalobci ani netvrdí, že dali žalo-

vané příkaz k zavedení dobrovolné dražby podle předpisu § 272 nesp. pat., naopak jest patrno ze způsobu uzavření smlouvy a vymíněné značné odměny, řídící se výsledkem, že vědomě se neobrátili na soud, nýbrž že chtěli, aby dobrovolnou dražbu prováděla prvá žalovaná sama bez intervence soudu, spoléhajíc patrně na to, že vlivu a působení prvé žalované se zdaří přilákati k této soukromé dražbě dostatečný počet uchazečů a zpracovati pak tyto koupěchtivé osoby tak, aby uzavřely se žalobci definitivní a závazné kupní smlouvy.

Prvá žalovaná provedla soukromou dražbu nemovitostí žalobců za jejich vědomí a přítomnosti. Většina uchazečů dodržela své nabídky, učiněné v soukromé dražbě, a uzavřela se žalobci platné kupní smlouvy. Jediný z nich Arnošt J. svou nabídku odvolal a žaloba podaná žalobci na Arnošta J. na dodržení kupní smlouvy zůstala bez úspěchu. Avšak z té skutečnosti nemohou žalobci vyvozovati nárok na náhradu škody proti prvé žalované, neboť ta nepřevzala závazek provést soudní dražbu podle § 272 nesp. pat., nýbrž jen provedení soukromé dobrovolné dražby. Tento svůj závazek pak řádně splnila a není ani tvrzeno, že se snad zaručila za výsledek a že převzala záruku, že uchazeči setrvají při svých nabídkách, které učiní při soukromé dražbě.

Není správné tvrzení dovolání, že žalovaná v dopise ze dne 30. dubna 1932 žádala a přála si, aby žalobci podali žalobu na Arnošta J. na dodržení kupní smlouvy, neboť prvá žalovaná v uvedeném dopise odmítá nárok žalobců na náhradu škody a odkazuje žalobce na přímé vyjednávání s Arnoštem J., při čemž uvádí pouze svůj právní názor, že kupní smlouva s Arnoštem J. je platná. Tento názor však nebyl pro žalobce závazný ani rozhodující. Přání nebo žádost, aby byla podána žaloba na Arnošta J., nebyly v onom dopise vysloveny. Žalovaná tedy neodpovídá ani za škodu, která vznikla žalobcům podáním marné žaloby na Arnošta J. č. j. Ck I 140/32 u krajského soudu v Ch. Poněvadž se žalovaná nedopustila žádného zavinění, není proti ní nárok na náhradu škody důvodný.

Čís. 16629.

Výklad pojmu »režie podniku« ve smlouvě o účastenství na zisku podniku. Patří sem i výdělková daň za dobu, na kterou se účastenství vztahuje, nikoli však i úroky z prodlení zaviněné poplatníkem. Nebyla-li tato daň do režie pojata, je ten, kdo důsledkem toho dostal více, povinen vrátiti příslušnou částku.

Nejde o nepřípustné přesunování výdělkové daně, neplatila-li ustanovení § 341 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n. za spornou dobu.

Daňová sleva, poskytnutá poplatníkovi při úpisu půjčky práce (§ 7 zák. č. 48/1933 Sb. z. a n.) a připadající na výdělkovou daň, jde k dobru i podílníkovi na zisku.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1938, Rv I 2551/36.)